

« zurück blättern vor »

WACHTOWAĆ v. imp., ab 1589; ‘Wache halten, bewachen’ – ‘trzymać straż, strzec, pilnować’: 1589 GórnTroas 31, SPXVI *Cerber v drzwi / co támże wachtuie*. ◦ 1595 KmitaSpit B3, SPXVI *Cátq noc wáchtowáły y ftrzegły*. ◦ 1623 Birk.Kaw.Malt. B3b, L *Żołnierz na woynie śpi mało, w drodze zawsze, wachtuie częŝto*. ◦ 1690 Woyna Comp 155, PUZ ◦ [LBel.] 1780 Włodek Sł, MAY *Wachtuię – ftraż trzymam*. – SPXVI, CN, TR, L, SWIL, SW sowie SPA 1916, SPA 1929. ◦ **Etym:** nhd. *wachten* v., ‘Wache halten’, GRI. ◦ **Konk:** ↑*wachować*.

« zurück blättern vor »